

Mai precis, recursul societății Nestlé este îndreptat împotriva deciziei Tribunalului potrivit căreia, în ceea ce privește întinderea teritoriului pe care este necesar să se stabilească caracterul distinctiv dobândit prin utilizarea unei mărci, caracterul distinctiv dobândit prin utilizarea acelei mărci trebuie dovedit pentru întregul teritoriu al Uniunii Europene, cu alte cuvinte, în toate statele membre vizate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO 2015, L 341, p. 21).

Recurs introdus la 15 februarie 2017 de Mondelez UK Holdings & Services Ltd, fostă Cadbury Holdings Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Société des produits Nestlé SA

(Cauza C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, fostă Cadbury Holdings Ltd (reprezitanți: T. Mitcheson QC, Barrister, P. Walsh, J. Blum și S. Dunstan, Solicitors)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Société des produits Nestlé SA

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

— anularea următoarelor părți din decizia Tribunalului în cauza T-112/13:

- 1) raționamentul referitor la al doilea aspect al primului motiv prezentat la punctele 37-44;
- 2) raționamentul referitor la primul aspect al primului motiv prezentat la punctele 58-64;
- 3) raționamentul referitor la al treilea aspect al primului motiv de la punctele 78-111 și
- 4) raționamentul referitor la al patrulea aspect de la punctele 144-169 și la partea din punctul 177 în care se precizează „[d]eși se stabilise că marca contestată dobândise caracter distinctiv prin utilizare în Danemarca, în Germania, în Spania, în Franța, în Italia, în Țările de Jos, în Austria, în Finlanda, în Suedia și în Regatul Unit”.

Motivele și principalele argumente

- 1) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește raționamentul său referitor la al doilea aspect al primului motiv prezentat la punctele 37-44. Al doilea aspect se referă la utilizarea mărcii în raport cu toate bunurile pentru care a fost înregistrată. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a statuat că utilizarea în comerț a unei tablete de ciocolată care constă în patru batoane cu formă trapezoidală putea intra în clasa dulciuri sau biscuiți.
- 2) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește raționamentul său referitor la primul aspect al primului motiv prezentat la punctele 58-64. Primul aspect se referă la utilizarea mărcii sub forma în care a fost înregistrată. Mondelez susține că marca nu a fost utilizată deloc sub forma în care a fost înregistrată. Tribunalul a aplicat criteriile juridice eronate: (i) neacordând suficientă importanță constatării sale că tableta avea o formă care vine în mod natural în minte pentru produsele în discuție și (ii) întemeindu-se pe o „asociere spontană și imediată” între forma și cuvântul KIT KAT contrar orientărilor stabilite în cauza C-215/14 Société des Produits Nestlé, EU:C:2015:604 (denumită în continuare „cauza C-215/14”).

- 3) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește raționamentul său referitor la al treilea aspect al primului motiv prezentat la punctele 78-111. Al treilea aspect se referă la neutilizarea mărcii ca indicație privind originea și la probele prezentate în această privință. Tribunalul a aplicat un criteriu juridic eronat întemeindu-se pe constatările privind recunoașterea sau asocierea. Abordarea corectă constă în a verifica dacă mediile interesate percep produsul sau serviciul desemnat de această unică marcă, cu excluderea oricărei alte mărci ce ar putea fi de asemenea prezentă, ca provenind de la o întreprindere determinată, în sensul raționamentului Curții în cauza C-215/14.
- 4) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește raționamentul său referitor la al patrulea aspect al primului motiv prezentat la punctele 144-169 și la partea din punctul 177 în care se precizează „[d]eși se stabilise că marca contestată dobândise caracter distinctiv prin utilizare în Danemarca, în Germania, în Spania, în Franța, în Italia, în Țările de Jos, în Austria, în Finlanda, în Suedia și în Regatul Unit”. Al patrulea aspect se referă la lipsa dovezii caracterului distinctiv dobândit prin utilizarea mărcii în ansamblul Uniunii Europene. Tribunalul a statuat în mod întemeiat că Nestlé nu demonstrase că marca dobândise caracter distinctiv în ansamblul Uniunii Europene, iar Mondelez nu dorește infirmarea acelei decizii. Cu toate acestea, Mondelez nu acceptă că Nestlé ar fi dovedit în vreun fel caracterul distinctiv dobândit de marcă în 10 state membre ale Uniunii Europene pentru produsele pentru care a fost înregistrată sau orice alt caracter distinctiv. Tribunalul a săvârșit o eroare prin aplicarea unui criteriu juridic eronat în ceea ce privește fiecare stat membru în discuție întrucât nici recunoașterea, nici atribuirea, nici asocierea nu sunt echivalente cu percepția consumatorilor relevanți asupra mărcii în sensul că indică o origine, astfel cum impune criteriul stabilit de Curte în cauza C-215/14.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 6 martie 2017 –
Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et
de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelémy, Alain
Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot**

(Cauza C-115/17)

(2017/C 178/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Pârâți: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelémy, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Întrebarea preliminară

Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că se opune ca o persoană să fie condamnată pentru că a obținut restituiri la export necuvenite prin fals în declarații și uz de fals privind natura mărfurilor pentru care au fost solicitate restituirile, în condițiile în care, în urma unei modificări a reglementării apărute ulterior faptelor, mărfurile pe care le-a exportat efectiv au devenit eligibile pentru aceste restituiri?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 7 martie 2017 –
Reinhard Nagel/Swiss International Air Lines AG**

(Cauza C-116/17)

(2017/C 178/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hamburg